

พระราชบัญญัติ
ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช

โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด

ให้โทษ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ

แนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยาเสพติด

ให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “เสพ” ในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไป
แทน

““เสพ” หมายความว่า การรับยาเสพติดให้โทษเข้าสู่ร่างกาย
ไม่ว่าด้วยวิธีใด”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ติดยาเสพติดให้โทษ” และ
“การบำบัดรักษา” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เสพ” และ “สถานพยาบาล”
ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒
ดังต่อไปนี้

““ติดยาเสพติดให้โทษ” หมายความว่า เสพเป็นประจำติดต่อกัน
และตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดให้โทษนั้น โดยสามารถ
ตรวจพบสภาพเช่นว่านั้นได้ตามหลักวิชาการ

“การบำบัดรักษา” หมายความว่า การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
ให้โทษ ซึ่งรวมตลอดถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพและการติดตามผลหลังการ
บำบัดรักษาด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๑ แห่งพระราช
บัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไป
แทน

“(๓) ประเภท ๓ ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นตำรับยา และ
มียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ผสมอยู่ด้วย ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา”

ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๐

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๗ (๓)”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออก ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรมจำหน่ายเฉพาะผู้บวชชงตนเป็นผู้ให้การรักษา

(๒) การจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งจำหน่ายเฉพาะสัตว์ที่ตนบำบัด

ทั้งนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งสาขาทันตกรรม หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในมาตรา ๑๕ (๓)

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าชงยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ จะผลิตหรือนำเข้าชงยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ต้องนำคำรับยาเสพติดให้โทษนั้นมาขอขึ้นทะเบียนคำรับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับยาเสพติดให้โทษแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าชงยาเสพติดให้โทษนั้นได้

การขอขึ้นทะเบียนคำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าชงยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๔๓ แล้ว จะแก้ไขรายการทะเบียนคำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังกล่าวได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อนุญาต

การขอแก้ไขรายการและการอนุญาตให้แก้ไขรายการทะเบียนคำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ร. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕๓ ทวิ ผู้ใดขยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

ถ้ากรกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕๔ ทวิ ผู้ใดนำบัตรรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษเป็นปกติกระโดยใช้ยาตามกฎหมายว่าด้วยยา วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ซึ่งมีได้กระทำในสถานพยาบาลไม่ว่าจะได้รับการโฆษณืตอบแทนหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๑ ในกรณีที่มีการขีดยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๓ ตามมาตรา ๕๕ (๒) หรือตามกฎหมายอื่น ถ้าไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ยัดให้ยาเสพติดให้โทษนั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๐๑ ทวิ ในกรณีที่มีการยึดยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือประเภท ๕ ตามมาตรา ๔๕ (๒) หรือตามกฎหมายอื่น ไม่ว่าจะมีการฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่ก็ตาม เมื่อได้มีการตรวจพิสูจน์ชนิดและปริมาณแล้วว่าเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภทดังกล่าว โดยบันทึกผลการตรวจพิสูจน์ไว้ ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติแทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

- ๑) ใบอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ฉบับละ ๕๐๐ บาท
- ๒) ใบอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ฉบับละ ๕๐๐ บาท
- ๓) ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ
ในประเภท ๒ ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- ๔) ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ
ในประเภท ๔ ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- ๕) ใบอนุญาตผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓
หรือประเภท ๔ ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
- ๖) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓
หรือประเภท ๔ ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
- ๗) ใบอนุญาตส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓
หรือประเภท ๔ ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- ๘) ใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกแต่ละครั้งซึ่ง
ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ฉบับละ ๕๐ บาท
- ๙) ใบอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง
ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เกินปริมาณที่
รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๖๐ ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- ๑๐) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษ
ในประเภท ๓ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- ๑๑) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๕๐ บาท

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๑

- (๑๒) ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติด
ให้โทษในประเภท ๓ ฉบับละ ๕๐ บาท
- (๑๓) การอนุญาตให้แก่ไขรายการทะเบียนตาม
มาตรา ๔๔ ครั้งละ ๕๐๐ บาท
- (๑๔) การต่ออายุใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียน
ตำรับยาเสพติดให้โทษ ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาต
หรือใบสำคัญนั้น

ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มิได้นิยามคำว่า "เสพ" ให้แตกต่างจากคำว่า "ติดยาเสพติดให้โทษ" และมีได้นิยามคำว่า "บำบัดรักษา" ไว้ ซึ่งทำให้มีปัญหาในทางปฏิบัติ และบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับความหมายและการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และการยึดยาเสพติดให้โทษในประเภทต่าง ๆ ยังไม่เหมาะสมกับทางปฏิบัติในปัจจุบัน ตลอดจนยังไม่มียกกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ยุขยงส่งเสริมหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษโดยผ่านบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และไม่มียกกำหนดโทษสำหรับผู้บำบัดรักษาติดยาเสพติดให้โทษเป็นปกติธุระโดยมิได้กระทำ ในสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยนิยามถ้อยคำดังกล่าวให้ชัดเจน และแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับความหมายและการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และการยึดยาเสพติดให้โทษให้เหมาะสมและตรงกับทางปฏิบัติยิ่งขึ้นตลอดจนเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับกรณีเช่นนั้น และสมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ ฯ ด้วยเพื่อให้สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และใบอนุญาตมั่วไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ได้จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้